

Miljöutskottet

Klimatårsberättelse 2023

INLEDNING

Remiss

Klimatårsberättelse 2023 (B 17/2023 rd): Ärendet har remitterats till miljöutskottet för betänkande och till kommunikationsutskottet, jord- och skogsbruksutskottet och ekonomiutskottet för utlåtande.

Utlåtanden

Utlåtande har lämnats av

- jord- och skogsbruksutskottet JsUU 15/2023 rd
- kommunikationsutskottet KoUU 16/2023 rd
- ekonomiutskottet EkUU 1/2024 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- miljö- och klimatminister Kai Mykkänen
- miljöråd Magnus Cederlöf, miljöministeriet
- miljöråd Outi Honkatukia, miljöministeriet
- specialsakkunnig Riikka Siljander, miljöministeriet
- industriråd Juhani Tirkkonen, arbets- och näringsministeriet
- trafikråd Saara Jääskeläinen, kommunikationsministeriet
- konsultativ tjänsteman Simo Haanpää, jord- och skogsbruksministeriet
- konsultativ tjänsteman Reetta Sorsa, jord- och skogsbruksministeriet
- konsultativ tjänsteman Birgitta Vainio-Mattila, jord- och skogsbruksministeriet
- programdirektör Anne Tolvanen, Naturresursinstitutet
- professor emeritus, forskningsdirektör Markku Ollikainen, Klimatpanelen
- ledande expert Tuuli Hietaniemi, Jubileumsfonden för Finlands självständighet Sitra
- utvecklingschef Sampo Soimakallio, Finlands miljöcentral
- ledande expert Janne Peljo, Finlands näringsliv rf
- direktör Jyrki Peisa, Skogsindustrin rf
- expert Heikki Aro, Centraförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- medlem Aaro Angerpuro, Gruppen De ungas agenda 2030
- likställd ordförande Saana Ylikruuvi, Gruppen De ungas agenda 2030
- klimatexpert Hanna Aho, Finlands naturskyddsförbund rf.

Betänkande MiUB 1/2024 rd

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Statsrådet lämnade klimatårsberättelsen till riksdagen den 14 juli 2023. I enlighet med klimatlagen ska berättelsen innehålla uppgifter om utvecklingen av utsläpp och sänkor och om genomförandet av de åtgärder som ingår i klimatplanerna. Klimatårsberättelsen innehåller uppgifter om hur genomförandet av de klimatpolitiska planerna, klimatplanen på medellång sikt (Kaisu), klimatplanen för markanvändningssektorn (Misu), den nationella planen för anpassning till klimatförändringen (Kiss) och eventuella ytterligare åtgärder framskrider. Dessutom presenteras en bedömning av om klimatåtgärderna är tillräckliga för att de mål som ställts upp för de kommande femton åren ska nås samt en bedömning av behovet av ytterligare åtgärder. Årsberättelsen ska inte innehålla några konkreta förslag till ytterligare åtgärder. Utskottet anser att klimatårsberättelsen är en viktig och nödvändig del av systemet för att bevaka den nationella klimatpolitiken. Det ställs många förväntningar på klimatårsberättelsen ur olika sektors synvinkel. Därför har det i de utlåtanden som lämnats till utskottet lyfts fram olika behov av att utveckla berättelsens innehåll.

Jord- och skogsbruksutskottet har i sitt utlåtande (JsUU 14/2023 rd) önskat att processen för att utarbeta klimatårsberättelsen utvecklas så att den information som behandlas i riksdagen är så aktuell som möjligt. På grund av tidtabellen för utarbetandet av klimatårsberättelsen har riktlinjerna och åtgärderna i regeringsprogrammet för statsminister Orpo inte kunnat beaktas i berättelsen för 2023. Kravet på att informationen ska vara aktuell accentueras ytterligare i början av en ny valperiod. Miljöutskottet ser det dock som värt att notera att det tar tid att uppdatera de klimatpolitiska planerna utifrån skrivningarna i regeringsprogrammet och att klimatårsberättelsens roll särskilt är att rapportera om hur åtgärderna i planerna framskrider. Miljöutskottet håller med jord- och skogsbruksutskottet om att det är viktigt att granska klimatåtgärdernas konsekvenser för försörjningsberedskapen med avseende på såväl energiförsörjningen som livsmedelsförsörjningen. Som det anges i klimatlagen ska man vid beredningen av de klimatpolitiska planerna beakta åtgärdernas konsekvenser för den biologiska mångfalden. Det bör enligt utskottet återspeglas också i årsberättelsen.

Enligt ekonomiutskottet (EkUU 1/2024 rd) är det positivt att berättelsen för 2023 nu för första gången också innehåller ett kapitel om behovet av ytterligare åtgärder. Utskottet framhåller i sitt utlåtande att ytterligare åtgärder behövs för att de mål som ställts upp i klimatlagen ska nås. Ekonomiutskottet efterlyser dock att de bakomliggande orsakerna till utsläppsutvecklingen granskas mer ingående än enbart utifrån de uppställda utsläppsmålen. Berättelsen inbegriper inte heller någon bedömning av kostnadseffektiviteten eller effekterna av olika klimat- och energipolitiska åtgärder. Ekonomiutskottet lyfter till exempel fram att EU:s totala utsläppsmål och utsläppsmål för ansvarsfördelningssektorn 2040 kommer att bli allt strängare, och för att målen ska nås krävs det en rätt riktad och effektiv klimat- och energipolitik. Både jord- och skogsbruksutskottet och eko-

Betänkande MiUB 1/2024 rd

nomiutskottet påpekar i sina utlåtanden att koldioxidhandavtrycket i fortsättningen bör behandlas i klimatårsberättelsen. Miljöutskottet instämmer i det som sägs ovan.

Kommunikationsutskottet anser i sitt utlåtande (KoUU 16/2023 rd) att innehållet i klimatårsberättelsen har utvecklats i synnerligen positiv riktning. Men samtidigt behövs det inom klimatpolitiken en mer strategisk, dynamisk och aktuell uppföljning av utsläppsutvecklingen och prognostiseringen. Prognostisering behövs dels för att följa utsläppsutvecklingen, dels också till exempel för att man utifrån olika framtidsscenarier ska kunna ta fram alternativa handlingsmodeller. Kommunikationsutskottet påpekar dock i sitt utlåtande att klimatpolitikens ekonomiska konsekvenser och rättvisefrågor har granskats i mindre utsträckning i klimatårsberättelsen för 2023 än året innan.

De teman som framhåvs i klimatårsberättelsen för 2023 är frivilliga koldioxidmarknader och stärkande av den klimatpolitiska debatten. I berättelsen anges att rundabordsforumet för klimatpolitik och den parlamentariska uppföljningsgruppen för klimatpolitik för sin del har stött beredningen och genomförandet av klimatpolitiken på det nationella planet samt diskuterat rättvisa klimatåtgärder. Syftet med rundabordsforumet är att säkerställa att klimatåtgärderna är godtagbara. I yttrandena till utskottet har man fäst uppmärksamhet särskilt vid de ungas möjligheter att delta i utformningen och uppföljningen av klimatpolitiken. Ungdomsrepresentanter sitter med i rundabordsforumet för klimatpolitik, men sakkunniga efterlyser fler systematiska sätt för att höra och engagera unga. Miljöutskottet instämmer i detta önskemål. Dessutom har det önskats att klimatåtgärderna utvärderas särskilt med tanke på de unga. Detta är ett välkommet förslag, eftersom konsekvenserna av de klimatpolitiska besluten syns på lång sikt och påverkar i synnerhet de ungas framtid och levnadsförhållanden. Klimatårsberättelsen tar inte fasta på utbildningens roll i begränsningen av klimatförändringen. Det är en aspekt som kunde lyftas fram bättre vid sidan av utvärderingen av konsekvenserna för unga.

Miljöutskottet ser det som viktigt att årsberättelsen omfattar en grundlig granskning av klimatpolitikens ekonomiska konsekvenser. Det är också bra att lyfta fram rättvisenaspekten, och den aspekten kunde mycket väl vara exempelvis ett av de årligen varierande teman som lyfts upp i berättelsen. Enligt klimatlagen är syftet med lagen och planeringssystemet för klimatpolitiken att säkerställa rättvisa klimatåtgärder och en hållbar utveckling. Det är också viktigt att klimatårsberättelsen omfattar ett avsnitt om anpassning till klimatförändringar. Utöver begränsningen av klimatförändringen bör klimatårsberättelsen också i fortsättningen granska anpassningsåtgärderna och ta fasta på vikten av att förbättra klimatsäkerheten. I samband med detta aktualiseras centrala frågor som gäller den nationella försörjningsberedskapen och beredskap i allmänhet.

Med tanke på utarbetandet av klimatårsberättelserna för innevarande valperiod noterar utskottet att det inte har skett några ändringar i klimatmålen i det nuvarande regeringsprogrammet. Samtidigt har de världspolitiska och ekonomiska förhållandena där målen genomförs förändrats avsevärt. Det inverkar på utarbetandet av de klimatpolitiska planerna. Det är bra att granska den förändrade situationen och uppnåendet av målen utifrån olika lägesbilder med utgångspunkt i en noggrann analys av klimatåtgärdernas sammanlagda konsekvenser. Utskottet upprepar sin tidigare ståndpunkt (MiUB 25/2022 rd — B 24/2022 rd) om att klimatårsberättelsen bör utvecklas i en mer strategisk riktning så att den i högre grad tar fasta på framförhållning och olika alternativ i ljuset av olika framtidsscenarier.

Betänkande MiUB 1/2024 rd

Finland som en del av det internationella samfundet och Europeiska unionen

Parisavtalet trädde i kraft i november 2016. Fram till mars 2023 hade 195 parter ratificerat avtalet, och det täcker in mer än 97 procent av de globala växthusgasutsläppen. Parisavtalet innehåller målet att hålla ökningen av den globala medeltemperaturen väl under två grader Celsius jämfört med förindustriell tid. Avsikten är emellertid att se till att temperaturen inte stiger mer än 1,5 grader. Ett annat mål för avtalet är att stärka avtalsparternas anpassningsförmåga och klimatresiliens samt att styra finansieringen till utsläppssnål utveckling. Parterna i Parisavtalet är skyldiga att utarbeta så kallade nationellt fastställda bidrag (Nationally Determined Contribution, NDC), som anger de nationella utsläppsminsknings- och anpassningsmålen samt planerade klimatåtgärder. Bidragen ska stramas åt med högst fem års intervaller och de ska motsvara partens högsta möjliga målnivå. Den första lägesöversikten över avtalets mål och åtgärder gjordes i samband med klimatmötet i Dubai i december 2023. Då nådde parterna för första gången en gemensam överenskommelse om utfasning av fossila bränslen.

Enligt en rapport som den internationella klimatpanelen publicerade i mars 2023 måste de globala utsläppen börja minska senast i år för att Parisavtalets mål ska kunna nås. Europeiska unionen åtog sig 2020 att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 procent före 2030. Avsikten är att EU ska bli klimatneutralt före 2050. Parisavtalets mål och de åtgärder som de förutsätter ingår också i EU-lagstiftning som är förpliktande för Finland. Klimatmålen inom sektorerna för utsläppshandel, ansvarsfördelning och markanvändning är en del av de bidrag som fastställts för EU i enlighet med Parisavtalet. Utifrån EU-lagstiftningen är Finlands nationella åtagande att utsläppen inom ansvarsfördelningssektorn ska minska med minst 50 procent före 2030 jämfört med 2005. Enligt den så kallade LULUCF-förordningen är EU:s mål att nettosänkan minskar med 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter före 2030. Den lägsta nivån som fastställts för nettosänkan inom markanvändningssektorn i Finland 2030 är 17,8 miljoner ton.

Finland är part i Parisavtalet och som en del av Europeiska unionen har Finland en aktiv roll i den internationella klimatpolitiken. Utskottet noterar att för att de internationella klimatmålen ska nås, särskilt i fråga om utfasningen av fossila bränslen, krävs det att de lösningar som behövs för omställningen till ren energi sprider sig globalt. Finland har som mål att bli ett ledande land i omställningen till ren energi, i synnerhet när det gäller utsläppsfria energikällor, vätgasekonomi och cirkulär ekonomi. Det är viktigt att Finland hänger med i den globala, europeiska och nordiska konkurrensen som gäller utveckling och kommersialisering av teknik som främjar omställningen till ren energi. Det förutsätter att företagen och deras samarbetspartner vidtar konkreta åtgärder för att utveckla de lösningar som behövs och för att genomföra dem i praktiken. Finland behöver gynnsamma förhållanden för företag som redan är verksamma i landet, för företag som överväger att etablera sig här och för utländskt kapital.

Gynnsamma förhållanden fås bland annat genom fungerande skattelagstiftning, förutsägbar politik och smidigare tillståndsreglering. På detta sätt främjas Finlands möjligheter att samla in tillräckligt kapital för att ta fram sådana lösningar för ett utsläppsfritt, förmånligt energisystem som behövs för att stödja omställningen till ren energi. I praktiken har det konstaterats att ovan nämnda faktorer också är en direkt förutsättning för investeringar i ren energi. Den nationella klimat-, energi- och företagspolitiken måste följa utvecklingen och konsekvent sträva efter att genomföra omställningen till ren energi med iakttagande av principerna för hållbar utveckling. Sakkunniga

Betänkande MiUB 1/2024 rd

har påpekat att Finlands klimatåtgärder inom ansvarsfördelningssektorn och markanvändningssektorn inte är tillräckliga för att de mål som ställts upp på EU-nivå och nationell nivå ska nås. Dessutom har det bedömts att det krävs ytterligare åtgärder för att nå det nationella målet om klimatneutralitet 2035. Med stöd av det som sägs ovan anser miljöutskottet att det är viktigt att ytterligare nationella åtgärder tas fram.

Nationell lägesbild och klimatårsberättelsens roll

Klimatlagen, som trädde i kraft 2022, innehåller ett mål om koldioxidneutralitet för 2035 och utsläppsminskingsmål för 2030, 2040 och 2050. Målet är att utsläppen jämfört med nivån 1990 ska minska med 60 procent fram till 2030, med 80 procent fram till 2040 och med 90—95 procent fram till 2050. I lagen ingår dessutom ett mål om att öka kolsänkorna för att uppnå målet om klimatneutralitet. Enligt klimatlagen ska klimatårsberättelsen innehålla uppgifter om utvecklingen av utsläppen och sänkorna samt en bedömning av hur tillräckliga åtgärderna är med hänsyn till uppnåendet av de mål som ställts upp för de följande femton åren samt en bedömning av behovet av ytterligare åtgärder. Enligt klimatberättelsen för 2023 minskade de totala utsläppen 2022 jämfört med 2021 års nivå, när man inte räknar med markanvändningssektorn. Utsläppen inom utsläppshandelssektorn minskade klart jämfört med föregående år. Också utsläppen inom ansvarsfördelningssektorn minskade och har hållit sig inom de kvoter som ställts upp för Finland för åren 2021 och 2022. Enligt klimatårsberättelsen och inkomna sakkunnigyttranden väcker utvecklingen av nettoutsläppen 2021—2022 oro i och med att markanvändningssektorn har gått från att vara en kolsänka till att bli en utsläppskälla.

I klimatårsberättelsen konstateras det att utan betydande tilläggsåtgärder inom markanvändningssektorn är det sannolikt att Finland inte uppnår förpliktelserna enligt EU:s LULUCF-förordning. Också uppnåendet av det nationella målet för klimatneutralitet förutsätter ytterligare åtgärder inom markanvändningssektorn och andra sektorer. På basis av de inventeringsuppgifter som finns tillgängliga har det redan för 2021—2022 uppkommit ett underskott på tiotals miljoner ton i förhållande till det gällande åtagandet. För att uppnå det nationella klimatneutralitetsmålet 2035 förutsätts det också att nettosänkan ökas betydligt jämfört med 2021—2022 och att utsläppen minskar i snabbare takt. Om nivån på sänkorna enligt EU-åtagandet inte nås, måste Finland förvärva motsvarande mängd enheter från andra medlemsländer. Om underskottet inte kan täckas med köp av enheter inom markanvändningssektorn, måste underskottet under perioden 2021—2025 täckas inom ansvarsfördelningssektorn.

Miljöutskottet ser med allvar på den lägesbild som sammanställts i klimatårsberättelsen och de farhågor som lyfts fram i sakkunnigyttrandena. Samtidigt påpekar utskottet att definitionen av utvecklingen av klimatåtgärderna inom markanvändningssektorn är förknippad med vissa föränderliga faktorer, och det finns skäl att utreda effekterna av dem innan man fastställer en slutlig lägesbild. Enligt årsberättelsen minskade kolsänkorna särskilt på grund av att skogarnas tillväxt avtog och avverkningarna ökade. Enligt sakkunnigyttrandena påverkas slutsatserna om kolsänkor också av att metoden för att beräkna koldioxidutsläppen från torvmarker har ändrats så att utsläppen från dikad sumpskog är 4,7 miljoner ton koldioxidekvivalenter större än tidigare. När årsberättelsen utarbetades kände man inte till det förslag till teknisk korrigering av målet för kolsänkor i Finlands skogar som Naturresursinstitutet framförde hösten 2023. Naturresursinstitutet publicerade i oktober 2023 en teknisk korrigering av referensnivån för skogarna enligt LULUCF-målet

Betänkande MiUB 1/2024 rd

för Finland 2021—2025. Korrigeringen minskar underskottet i vårt LULUCF-mål så att Finland, när korrigeringen har godkänts av kommissionen, inte är lika långt från det uppställda målet som framgår av klimatårsberättelsen. Genom att vidta ytterligare åtgärder som ökar sänkorna eller minskar utsläppen kan man undvika att Finland kommer längre bort från sitt mål. Miljöutskottet anser så som jord- och skogsbruksutskottet framför i sitt utlåtande att man bör sträva efter att öka kolsänkorna med vetenskapligt baserade metoder och identifiera de osäkerhetsfaktorer som är förknippade med beräkningsmetoderna.

Sakkunniga har i sina yttranden på olika sätt lyft fram att det är typiskt för åtgärderna inom markanvändningssektorn att de har långtgående effekter. Betydande förändringar i kolsänkorna syns först på lång sikt. Således bör slutsatser om åtgärderna inom markanvändningssektorn inte enbart bygga på iakttagelser som gjorts under enskilda år. Det är ändamålsenligt att försöka utreda utvecklingen av kolsänkorna och utsläppen utifrån noggrant utarbetade, alternativa lägesbilder. Eftersom det krävs snabba åtgärder för att nå de klimatpolitiska målen är det enligt yttrandena till utskottet viktigt att särskilt satsa på att minska utsläppen. Samtidigt ska klimatåtgärderna inom markanvändningssektorn styras på ett långsiktigt och totalt sett hållbart sätt, med beaktande av effekterna på lång sikt.

Utskottet konstaterar i likhet med flera sakkunnigytranden att klimatberättelsen inte ska inbegripa förslag på ytterligare åtgärder, utan en bedömning av behovet av sådana åtgärder i förhållande till de uppställda målen. Sakkunniga har konstaterat att det finns ett uppenbart behov av ytterligare åtgärder. Utskottet instämmer i detta. Utskottet anser att de ytterligare åtgärder som bereds till sin natur bör vara sådana som framför allt minskar utsläppen på ett kostnadseffektivt sätt med beaktande av principerna för hållbar utveckling. (*Förslag till uttalande*)

Mål och ramvillkor för ytterligare åtgärder

I de yttranden som utskottet fått framhävs kravet på att klimatåtgärderna ska vara kostnadseffektiva. Det innebär att åtgärderna ska minska utsläppen inom de sektorer där man kan uppnå största möjliga utsläppsminskningar till så låga kostnader som möjligt. Utskottet påpekar att klimatåtgärderna kräver betydande investeringar inom den privata sektorn. För den offentliga sektorns del är det viktigt att skapa en gynnsam investeringsmiljö bland annat genom att avveckla den reglering som utgör ett hinder för att avveckla fossil ekonomi och göra tillståndsförfarandet smidigare samt genom rätt riktade stödåtgärder. När klimatåtgärderna planeras ska man beakta hur rättvisa de är och vilka ekonomiska konsekvenser de har. Till detta hänför sig också regeringsprogrammets målsättningar att minska företagens administrativa börda. I samband med bedömningen av klimatåtgärdernas konsekvenser är det bra att granska vilka möjligheter övergångsperioderna har för att lindra konsekvenserna av åtgärderna.

I och med utvecklingen av nettoutsläppen inom markanvändningssektorn får kolsänkorna en central roll i framtidsgranskningen. I de yttranden som utskottet fått påpekas det att åtgärderna för att öka kolsänkorna i skogarna inte hinner påverka fullgörandet av Finlands nationella förpliktelser. Köp av enheter från andra medlemsländer verkar inte vara en realistisk möjlighet. I yttrandena har det också framförts att de möjligheter till flexibilitet som ansvarsfördelningssektorn ger inte är tillräckliga för att kompensera utvecklingen av markanvändningssektorns nettoutsläpp. Finlands plan var ursprungligen tvärtom att dra nytta av markanvändningssektorns potential för att under-

Betänkande MiUB 1/2024 rd

lätta situationen inom ansvarsfördelningssektorn. Klimatplanen på medellång sikt utgår från att Finland överskrider sitt mål för markanvändningssektorn, vilket medför att flexibiliteten inom markanvändningssektorn (4,5 miljoner ton koldioxidekvivalenter) kan överföras för att minska utsläppen inom ansvarsfördelningssektorn 2021—2030. Utskottet instämmer i det som framförts i sakkunnigyttrandena om att det behövs mångsidiga och kostnadseffektiva åtgärder inom båda sektorerna.

Uppnåendet av klimatmålen kan inte heller på kort sikt byggas på sådana tekniska lösningar som ännu behöver utvecklas över tid och som kräver betydande investeringar av företagen. I yttrandena till utskottet lyfter man fram osäkerhetsfaktorer och möjligheter i anslutning till avskiljning, transport och permanent lagring av koldioxid. Det krävs omfattande resurser för att utveckla och börja använda tekniska kolsänkor. Samtidigt som man försöker korrigera den nuvarande utvecklingen med till buds stående medel är det av största vikt att satsa på att skapa gynnsamma förhållanden för företagsverksamhet och investeringar. Annars kommer Finland inte att nå sina mål som ett ledande land inom omställningen till ren energi, som lockar till sig det kapital och de innovationer som vändpunkten inom ren teknik och energiekonomi kräver.

Skogsmark och träprodukter utgör den mest betydande nettosänkan inom markanvändningssektorn. Klimatåtgärder i skogarna kan indirekt och direkt bidra till att begränsa klimatförändringen. Bevarandet av skogarnas tillväxtförmåga är också en av de centrala frågorna gällande anpassningen till klimatförändringen. Skogsbrukets betydelse kan granskas utifrån flera klimatpolitiska mål. Det är å ena sidan fråga om åtgärder för att öka kolsänkorna och dämpa utsläppen för markanvändningssektorns del. Å andra sidan rör det sig om att främja energiomställningen med hjälp av cirkulär ekonomi och mer förnybar energi.

Miljöutskottet fäster i likhet med jord- och skogsbruksutskottet uppmärksamhet vid den nationella försörjningsberedskapen. Vid sidan av livsmedelsförsörjningen är det bra att vid utarbetandet av klimatplanerna beakta behoven av inhemsk förnybar energi samt tillgången på råvaror inom skogsindustrin och förutsättningarna för en hållbar verksamhet. Som det påpekats för utskottet uppstår det i samband med träförädling och skogsbruk rikligt med sidoströmmar som inte kan förädlas till exportprodukter med högt mervärde, utan närmast användas för att producera förnybar energi. Dessa sidoströmmar kan tas till vara för att tillgodose den energiintensiva industrins behov och ersätta fossila energikällor. Skogssänkornas utveckling och de behov som är förknippade med försörjningsberedskapen bör granskas på lång sikt och också ur ett bredare perspektiv än enbart på nationell nivå. I annat fall finns det en risk för förlust av koldioxid inom skogsindustrin och att produktionen flyttas till länder med lägre krav. Utskottet anser att klimatårsberättelsen bör ge en översikt över Finlands andel såväl av hela världens utsläpp som av EU:s totala utsläpp, samt en bedömning av klimatåtgärdernas effekter ur ett bredare geografiskt perspektiv som tar fasta på såväl kolläckage som koldioxidhandavtryck.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Miljöutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner ett ställningstagande med anledning av berättelse B 17/2023 rd.

Betänkande MiUB 1/2024 rd

Utskottets förslag till ställningstagande

Riksdagen förutsätter att regeringen vidtar åtgärder för att uppdatera de centrala klimatpolitiska planerna och bereder förslag till kostnadseffektiva ytterligare åtgärder med beaktande av åtgärdernas totala konsekvenser.

Helsingfors 22.2.2024

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Jenni Pitko gröna
medlem Pauli Aalto-Setälä saml
medlem Marko Asell sd
medlem Noora Fagerström saml
medlem Petri Huru saf
medlem Vesa Kallio cent
medlem Mai Kivelä vänst
medlem Hanna Kosonen cent
medlem Johan Kvarnström sd
medlem Mikko Ollikainen sv
medlem Pinja Perholehto sd
medlem Jorma Piisinen saf
medlem Mikko Polvinen saf
medlem Tere Sammallahhti saml
medlem Sara Seppänen saf
medlem Saara-Sofia Sirén saml.

Sekreterare var

utskottsråd Susanna Paakkola.